

Prospekt SLG. Sezona 1964/65, št. 2. Tretja premiera v sezoni. Izdalo in založilo Slovensko ljudsko gledališče Celje. Predstavnik: prof. Bruno Hartman. Urednik: Janez Zmavc. Fotografija: Viktor Berk. Naklada: 1.200 izvodov. Cena 20 din. Natisnila tiskarna CP »Celjski tisk« Celje.

Nedeljska ljubezen

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

2

SLG

NORMAN KRASNA

NEDELJSKA LJUBEZEN

(Sunday in New York)

Komedija v dveh delih

Režija

JANEZ DROZG

Prevod in jezikovna obdelava

BRUNO HARTMAN

Scena

VLADO RIJAVEC

Kostumi

VIDA ZUPAN-BEKČIČEVA

Igrajo:

Peggy — Metka Leskovškova

Bill — Štefan Volf

Igravka — Nada Božičeva

Igravec — Franci Gabrovšek

Mike — Volodja Peer

Russ — Drago Kastelic

Vodja predstave: Stanko Jost — šepetavka: Olga Puncerjeva — Razsvetljava: Bogo Les — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Krojaška dela: Amalija Palirjeva, Jože Gobec in Oto Čerček — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Slikarska dela: Ivan Dečman — Čevljarska dela: Konrad Faktor — Rekviziterska dela: Ivan Jeram — Garderoberka: Angela Korošec.

Premiera v petek, 27. novembra 1964 ob 19.30

To pot igramo bulvarno komedijo Normana Krasne, v Celju že znanega ameriškega komediografa, čigar dela so broadwayski bestsellerji več sezon. Tudi NEDELJSKA LJUBEZEN se lahko postavlja s prodornim uspehom ne le v New Yorku, marveč v Parizu in na Dunaju, da omenimo samo ta velika gledališka središča.

Zakaj je ta komedija občinstvu privlačna? Zato, ker se loteva ljubezenskega zbliževanja in ljubezenskih izkušenj današnje mladine in pri tem ni preveč skrupulozna. Je že res, da komedija pripoveduje o ameriških fantih in dekletu, vendar je njihove probleme lahko konfrontirati tudi s problemi mladine drugod po svetu. Gibalo komedije je pač mladostna želja po partnerju, nič kaj zamotana v celofan spodobnosti, izražena brez ovinkarstva in sramežljivosti, takšni smo pač. In da je komedija vendarle passable, se ljubezensko snubljenje s precej nazornimi in direktnimi prijemi spopada z zadržki, s katerimi jim je človeška civilizacija s svojimi kodeksi postrigla preveč gibke peroti. Ti kodeksi navsezadnje tudi zmagajo, tako da ne more ne po Krasni ne po njegovih mladih akterjih pasti kakšen očitek. Mladi gledavci gledajo svoje vrstnike v ljubezenskih težavah, starejši primerjajo svoje spomine in imajo nad Peggy, »zadnjim primerkom mile in sposobne deklice« svoje nostalgčno veselje.

NEDELJSKA LJUBEZEN ni gledališko delo, ki bi odkrivalo svetove in zaradi nje si teoretiki — dramaturgi ne bodo belili glav. To je gledališko učinkovito delo, ki nekoliko koketira s filmom. Je površinsko, pa vseeno pritegne, ker hiti preko drobnih vsakodnevnih doživetij, ki utegnejo kdaj pa kdaj tudi zasukati našo življenjsko pot.

Sicer pa: ali v vsakdanjem življenju res poskušamo sleherno reč izmeriti po treh in še eni razsežnosti?

Metka Leskovškova in Volodja Peer zasebno pred celjskim gledališčem.